

AHAVAT YISRAEL: CHERISHING ANOTHER'S PROPERTY

1. משנה מסכת אבות פרק ב

משנה י

[*] הם אמרו שלשה שלשה דברים רבי אליעזר אומר יהי כבוד חברך חביב עליך כשלך ואל תהי נוח לכעוס ושוב יום אחד לפני

מיתתך

משנה יב

[*] רבי יוסי אומר יהי ממון חברך חביב עליך כשלך והתקן עצמך ללמוד תורה שאינה ירושה לך וכל מעשיך יהיו לשם שמים

2. ר' עובדיה מברטנורא מסכת אבות פרק ב

יהי כבוד חברך חביב עליך כשלך - ואימתי יהא זה כשלא תהי נוח לכעוס, שאם אתה נוח לכעוס אי אפשר שלא תזלזל בכבוד חברך

3. תלמוד בבלי מסכת בבא מציעא דף לח עמוד א

משנה. המפקיד פירות אצל חברו, אפילו הן אבודין - לא יגע בהן. רבן שמעון בן גמליאל אומר: מוכרן בפני בית דין, מפני שהוא כמשיב אבידה לבעלים.

גמרא. מאי טעמא? אמר רב כהנא: אדם רוצה בקב שלו מתשעה קבים של חברו

קב שלו - חביבה עליו על ידי שעמל בהן, וקב שישאר לו מהם הוא רוצה מתשעה קבין של אחרים, שיקח בדמיהן אם ימכרם.

4. תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף עד עמוד א

דתניא, רבי אליעזר אומר: הואהבת את ה' אלהיך ככל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך, אם נאמר בכל נפשך למה נאמר בכל מאדך, ואם נאמר בכל מאדך למה נאמר בכל נפשך, - אם יש לך אדם שגופו חביב עליו מממונו - לכך נאמר בכל נפשך, ואם יש לך אדם שממונו חביב עליו מגופו - לכך נאמר בכל מאדך

רש"י מסכת סנהדרין דף עד עמוד א

לכך נאמר וכו' - כלומר תהא אהבתו חביבה לך יותר מכל החביב לך.

5. תלמוד בבלי מסכת בבא קמא דף צא עמוד א

דתניא: מקרעין על המת ולא מדרכי האמורי, אמר רבי אלעזר: שמעתי, שהמקרע על המת יותר מדאי - לוקה משום כל תשחית, וכו"ש גופו; ודלמא בגדים שאני, דפסידא דלא הדר הוא! כי הא דרבי יוחנן קרי למאני מכבדותא, ורב חסדא כד הוה מסגי ביני היומי והגא, מדלי להו למאניה, אמר: זה מעלה ארוכה, וזה אינו מעלה ארוכה! אלא האי תנא הוא, דתניא: אמר ר"א הקפר ברבי, מה ת"ל: גופו עליו מאשר חטא על הנפש? וכי באיזה נפש חטא זה? אלא שציער עצמו מן היין, והלא דברים ק"ו: ומה זה שלא ציער עצמו אלא מן היין נקרא חוטא, המצער עצמו מכל דבר על אחת כמה וכמה.

6. שיטה מקובצת מסכת בבא קמא דף צא עמוד ב

רב חסדא כי הוה מסגי ביני קוצי הוה מדלי מאניה וכו'. שמעית מינה דאדם רשאי לחבול בעצמו ואינו רשאי לאבד ממנו וקיימא לן כרב חסדא דבתרא הוא. הרמ"ה ז"ל

7. תלמוד בבלי מסכת חולין דף צא עמוד א

ויותר יעקב לבדו - אמר רבי אלעזר: שנשתייר על פכין קטנים, מכאן לצדיקים שחביב עליהם ממנום יותר מגופם וכל כך למה - לפי שאין פושטין ידיהן בגזל.

תורה תמימה הערות בראשית פרק לב

ט) לא נתבאר טעם הדרשא ועיין בפירש"י, ויש להוסיף באור, דהלשון לבדו משמע גם בלא חפציו וכדכתיב ויעבר את אשר לו, וא"כ למה זה נשאר, על כרחך שנשאר על דבר קל שלא העביר עוד, ויתכן דסמך לדרוש שנשאר על פכין דדריש לבדוכמו לכדו, בחלוף אותיות בכל"ם, כנודע, וכמו באמרם - כאמרם, וכדומה. -

8. ויקרא פרשת מצורע פרק יד

(לג) גידבר יקוק אל משה ואל אהרן לאמר:

(לד) כי תבאו אל ארץ פנעו אשר אני נתן לכם לארץ ונמתי נגע צרעת בבית ארץ ארץ:

(לה) ובא אשר לו הפית והגיד לפתו לאמר נגע נראה לי בבית:

(לו) וצנה הפתו ופגו את הפית בפתם: בא הפתו לראות את הנגע ולא יטמא כל אשר בבית ואמר כן: בא הפתו לראות את הפית:

9. תלמוד בבלי מסכת ערכין דף טז עמוד א

ועל הגזל, דכתיב: טוצוהו הכהן ופגו את הבית, תנא: הוא כונס ממון שאינו שלו, יבא הכהן ויפזר ממונו

10. רש"י ויקרא פרשת מצורע פרק יד

(לו) בטרם יבא הכהן וגו' - שכל זמן שאין כהן נזקק לו, אין שם תורת טומאה:

ולא יטמא כל אשר בבית - שאם לא יפנהו ויבא הכהן ויראה הנגע, נזקק להסגר, וכל מה שבתוכו יטמא. ועל מה חסה תורה, אם על כלי שטף, יטבילים ויטהרו, ואם על אוכלין ומשקין, יאכלם בימי טומאתו, הא לא חסה התורה אלא על כלי חרס, שאין להם טהרה במקוה:

11. משנה מסכת אבות פרק ה

משנה י

[*] ארבע מדות באדם האומר שלי ושליך שלך זו מדה בינונית ויש אומרים זו מדת סדום שלי שלך ושליך שלי עם הארץ שלי שלך ושליך שלך חסיד שלי ושליך שלי רשע:

12. רמב"ן ויקרא פרשת קדושים פרק יט

וטעם ואהבת לרעך כמוך - ... כי לא יקבל לב האדם שיאהוב את חבירו כאהבתו את נפשו, ועוד שכבר בא רבי עקיבא ולמד חייך קודמין לחיי חבירך (ב"מ סב א):

אלא מצות התורה שיאהב חבירו בכל ענין כאשר יאהב את נפשו בכל הטוב. ויתכן בעבור שלא אמר "ואהבת את רעך כמוך", והשוה אותם במלת "לרעך", וכן ואהבת לו כמוך (פסוק לד) דגר, שיהיה פירושו להשוות אהבת שניהם בדעתו, כי פעמים שיאהב אדם את רעהו בדברים ידועים להטיבו בעושר ולא בחכמה וכיוצא בזה, ואם יהיה אוהבו בכל יחפוץ שיזכה רעהו האהוב לו בעושר ובנכסים וכבוד ובדעת ובחכמה, ולא שישוה אליו אבל יהיה חפץ בלבו לעולם שיהיה הוא יותר ממנו בכל טובה, ויצוה הכתוב שלא תהיה פחיתות הקנאה הזאת בלבו, אבל יאהב ברבות הטובה לחבירו כאשר אדם עושה לנפשו ולא יתן שיעורין באהבה. ועל כן אמר ביהונתן (ש"א כ יז) כי אהבת נפשו אהבו, בעבור שהסיר מדת הקנאה מלבו ואמר (שם כג יז) ואתה תמלוך על ישראל וגו':

13. רמב"ם הלכות שכירות פרק ב

הלכה ג

...וכן אם היה שומר שכר שמשלם גניבה ואבידה במטלטלין פטור משלם באלו, אבל אם פשע בה חייב לשלם שכל הפושע מזיק הוא, ואין הפרש בין דין המזיק קרקע לדין המזיק מטלטלין ודין אמת הוא זה למבינים וכן ראוי לדון,